

dersom han har børn under 18 år, herunder adoptivbørn og stødbørn, der enten er hjemmeværende, eller som i overvejende grad forsørges af den skattepligtige gennem bidrag, der ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen. Endvidere kan forsørgerstilling under visse betingelser opnås, når den skattepligtige har plejebørn under 18 år.

Efter bestemmelsen i § 25, stk. 4, er der en særlig adgang til at tillade en skattepligtig, der har børn over 18 år, stillet som familieforsørger, såfremt børnene er under uddannelse, men denne bestemmelse omfatter ikke den skattepligtiges plejebørn. Bestemmelsen foreslås nu ændret, således at også skatteydere, der har plejebørn, som er fyldt 18 år, og som er under uddannelse, kan opnå stilling som forsørger.

Til § 12.

I denne bestemmelse foreslås det i begrænset omfang at opretholde den bestående ordning, hvorefter skatteydere, der første gang har etableret eller overtaget selvstændig erhvervsvirksomhed, under visse betingelser kan opnå bevillingsmæssig nedsættelse i den skattepligtige indkomst. Den for skatteåret 1958-59 gældende regel, der findes i ligningslovens § 27, kan anvendes, hvor etablering har fundet sted i perioden mellem den 1. april 1952 og den 1. november 1957. Da formålet med reglen er at yde støtte i startperioden og de første år derefter, foreslås det nu, at periodens begyndelsestidspunkt — ligesom ved ligningslovene for skatteårene 1957-58 og 1958-59 — rykkes et år frem. Som noget nyt foreslås det, at etableringslempelse ikke skal kunne indrømmes, hvor etableringen er sket den 15. september 1957 eller senere. De nye afskrivningsregler giver nemlig i disse tilfælde den skattepligtige mulighed for at nedbringe den skattepligtige indkomst i et sådant omfang, at der ikke længere er den samme trang som tidligere til at indrømme etableringslempelse.

I denne forbindelse bemærkes det, at reglen hidtil i overvejende grad har været anvendt ved skatteansættelsen for landbrugere, og at disse efter bestemmelserne i den nye afskrivningslov kan foretage ekstraafskrivninger også på brugte bygninger, når erhvervelsen er sket den 15. september 1957 eller senere.

For personer, der har etableret sig før den 15. september 1957, og som derfor ikke har mulighed for at foretage ekstraafskrivning på bygninger købt før denne dato, vil etableringslempelse efter for-

slaget kunne indrømmes efter samme principper som hidtil.

Til § 13.

Den eneste ændring i forhold til bestemmelsens tidligere affattelse er, at henvisningen til den tidligere kontrollovsbekendtgørelse er erstattet med en henvisning til den ny bekendtgørelse af 25. august 1958.

Til § 14.

Efter § 10 i lov nr. 148 af 28. maj 1958 om særlig indkomstskat m. v. kan en skattepligtig efter begæring opnå fritagelse for at betale særlig indkomstskat. Den indtægt, hvoraf særlig indkomstskat skulle være beregnet, fordeles i så fald til beskatning med almindelig indkomstskat over en periode på 3 år. Ved ophør af skattepligten inden udløbet af 3 årsperioden vil beskatningen af en eller to tredjedele af det skattepligtige beløb kunne bortfalde. Den foreslåede bestemmelse tager sigte på, at det for så vidt angår selskaber, foreninger og institutioner sikres, at det beløb, der ikke er kommet til beskatning, når skattepligten ophører efter de almindelige regler, bliver undergivet almindelig indkomstbeskatning.

Til § 15.

I renteforsikringslovens § 9 indeholdes en regel, der blev indført under forslaget til behandling i Folketinget, og hvorefter fritagelse for 25 pct.s (35 pct.s) afgift indrømmes, når det afgiftspligtige beløb „genanbringes“ i:

- 1) en renteforsikring,
- 2) en pensionsordning med løbende udbetalinger eller
- 3) en kapitalpensionsordning.

Der har herved udelukkende været tænkt på forsikringer og pensionsordninger til fordel for den skattepligtige selv eller hans pårørende, idet man kun ved sådanne ordninger har sikkerhed for, at udbetalingerne altid vil blive undergivet indkomstbeskatning eller afgiftspligt.

Da der efter lovbestemmelsens formulering kan rejses tvivl om, hvorvidt afgiftsfritagelsen er betinget af, at „genanbringelsen“ sker i en forsikring eller pensionsordning til fordel for den skattepligtige selv eller hans pårørende, har man fundet det rigtigst, at dette udtrykkeligt fastslås i lovbestemmelsen.

De øvrige ændringer i bestemmelsen er af rent redaktionel art.